

[Indenrigsministeren]

deri ligger der så også en tilslutning til en lang række af de overvejelser, der har ført til, at SF har fremsat forslaget. De tanker bør bestemt også spille en væsentlig rolle i den del af udvalgsarbejdet, der har med den kønsmæssige repræsentation at gøre, og derfor vil vi gerne hente inspiration til det videre arbejde fra SF's forslag.

Så tak for, at man har taget initiativet. Der har været tale om en fin paralleltænkning mellem regeringen og SF på dette område. Vi vil blot løse det i en bredere sammenhæng, og det, der lægges op til, er, at der hurtigt, dvs. forhåbentlig allerede i forbindelse med næste folketingsår, kan tages lovgivningsmæssige og andre initiativer på området, idet en masse af det slet ikke kan klares via lovgivning, da det har at gøre med, hvordan man i øvrigt kan komme med anvisninger på, at det kommunalpolitiske arbejde kan indrettes.

På nogle områder synes jeg måske også, at SF er for specifik og for detaljeret, for selvfølgelig er der grænser for, hvor detaljeret vi fra lovgivers side kan pålægge det lokale demokrati at arbejde, men at vi skal finde frem til nogle løsninger, som alle parter kan leve med, er jeg helt enig i, og jeg ser frem til, at det bliver noget spændende noget, der kommer ud af det.

Else Marie Mortensen (S):

Lad mig indledningsvis udtrykke stor sympati for, at SF har fremsat beslutningsforslag nr. B 6, der handler om øget ligestilling i kommunalbestyrelser og amtsråd. Det er et godt forslag, og det rummer langt hen ad vejen elementer, som Socialdemokratiet er enig i.

Af indlysende årsager kan forslaget altså ikke nå at virke for den valgperiode, der startede 1. januar 1994, men vi må på den anden side konstatere, at resultaterne fra de netop overståede kommunale valg understreger, at der ikke bare var, men fortsat er behov for indsatser på dette område.

I Socialdemokratiet er vi enige i de bestræbelser, som forslaget er udtryk for med hensyn til kønsbestemt ligestilling, men som indenrigsministeren også nævnte, er der flere områder med mangel på ligestilling end dem, SF har taget fat på, f.eks. fordelingen på erhverv og på alder, for bare at nævne et par stykker af dem, og de er ikke taget med.

Specielt synes det private ansættelsesområde at være helt markant underrepræsenteret ved sammensætningen af rådsmedlemmer. Jeg er bekendt med, at der foreligger en Europarådskonvention, ifølge hvilken alle har ret til frihed fra erhvervsarbejde med henblik på at varetage et hverv i de kommunale råd. Denne – man kan kalde det – folkeretlige norm er allerede indarbejdet i en lang række europæiske landes lovgivning både i og uden for EU.

For ca. 10 år siden endte et udvalgsarbejde i Danmark med, at man undlod at regulere området for de privatansatte. Argumentet dengang var, at ret til frihed måske ville vanskeliggøre politisk aktive menneskers mulighed for ansættelse i den private sektor. Det kan da være, at verden ser anderledes ud i dag også på det område, end den gjorde for 10 år siden, og det vil vi gerne have belyst i det udvalgsarbejde, ministeren har sat i gang.

Vi er heller ikke helt overbevist om, at SF's fordeling af henstillinger, opfordringer og lovforslag i beslutningsforslaget er præcis den fordeling, vi ønsker at de kommende initiativer skal udmønte sig i. For alle partier og for alle organisationer med en vedtaget ligestillingspolitik må det mane til grundig eftertanke og handling, at mænds repræsentation fortsat er mere end dobbelt så stor som kvinders, og min påstand er, at det ikke er, fordi mænd er dobbelt så kloge, dobbelt så dygtige, dobbelt så flittige eller dobbelt så kompetente som kvinder. Vi er lige kloge, dygtige, flittige og kompetente, og som følge af det skal der også være en ligelig repræsentation.

Der er utallige forklaringer på årsagerne til, at mænd fortsat er overrepræsenteret. Vores historie og vores kultur indgår blandt meget andet som forudsætninger i alle de forsøg, der er gjort på at forklare ulighederne. Fælles for de teoretiske udredninger er, at det ikke ændrer en tøddel at kende og forstå dem, hvis vi ikke er parat til at bruge den forståelse som udgangspunkt for at ændre på aktuelle tilstande.

Uanset forståelse af problemet, bevidstheden om mulighederne for at fremme ligestillingen, en regeringshandlingsplan for ligestilling og mange års arbejde hen imod større ligestilling må vi altså konstatere, at den dér ligestilling er udeblevet.